

lý týden v Sofii policie zatkla celkem 22 komunistů, kteří v těchto tiskárnách pracovali. Asi 30 komunistů bylo zatčeno v západobulharském městě Dupnica a okolí. Mezi nimi je také bývalý poslanec nezávislé dělnické strany Georgiev. V Burgasu na Černém moři začal proces proti 6 makedonským komunistům, kteří jsou obviněni, že koncem r. 1934 v burgaské oblasti založili tajnou komunistickou organizaci, jejíž členové byli makedonští emigranti.

Lotyšsko.

Začátkem letošního roku bylo mezi lotyšskou pravoslavnou církví a Vselenskou pravoslavnou cařihradskou církví skončeno jednání o autokefalii lotyšské církve a vysvěcení prvního lotyšského metropolitů. Církevní sněm lotyšské pravoslavné církve, konaný začátkem března t. r., zvolil kandidáty na místo prvního lotyšského metropolitů. Ne více hl. sů dostal protijerj z města Dauvgavpilsu Augustin Petersons. Jeho kandidatura byla schválena Vselenským patriarchou Benjaminem I.

Veřejný federální dluh USA.

Tento dluh, který činil 30. června 1930 celkem 16 miliard dolarů, jest odhadován 30. červnu 1937 částkou 31,3 miliardy dolarů (160 miliard zl.). Ale v této částce nejsou obsaženy jedná až dvě miliardy dolarů na bonus vysloužilcům ze světové války, dále asi dvě miliardy dolarů na dodatečné podpůrné akce, pak přes jednu miliardu dolarů na vrácení daní, jež byly protiústavně, vybrány, a konečně neznámá dosud částka na úhradu nového farmářského programu.

Vzhledem k tomu dosáhne veřejné federální zadužení k 30. červnu 1937

staré moje srdce. Vrať se domů a ujmí dědictví své, neboť nejvíce stal jsi se hozen!"

Služebník po mnohých útrapách dojel konečně do Persie a dosáhl města šachova. Neleznuv dům Jusufův, poklonil se před ním hluboce a opakoval synu svého pána slova starcova.

I zamyslel se Jusuf a tvář jeho se zachmuřila.

„Pozdrav otce mého ode mne!“ řekl konečně. „Kéž požehnání boží ještě dlouho při něm zůstává a Allah dlouho jej ve zdraví a pokoji zachová. Avšak řekni, že nelze mi uposlechnouti vybidnutí jeho. Uvykl jsem zde již dvůr mého pána a krále stal se mým domovem. Dvorské slavnosti, vláda země i úcta, jež se mi prokazuje, těší srdce moje. Neodejdu odtud již, ať jinému bratru dostane se statek otcův v dědictví!“

Po těch slovech obdaroval sluhu otcova a propustil jej v pokoji.

Opět minul rok a starému muži nedostávalo se zase žádných zpráv o synech. Tu jednoho rána přišel starý žebrák, jednohý a poloslepý, k cisterně jeho. Lízivě se napil křišťalové

částky asi 36 miliard dolarů (210 miliard Zl.).

Stavba 4000 vojenských letadel ve Spojených státech.

V branném výboru sněmovny byla jednomyslně přijata zpráva, doporučující kongresu stavbu 4.000 vojenských letadel. Ve zprávě se praví, že Spojené státy jsou ve vývoji vojenského letectví nejméně o 10 let zpět a že ročně je třeba zařaditi 800 letadel, aby výzbroj Spojených států doplněna.

Zatýkání poslanců v Brazílii.

Jeikož po vyhlášení válečného stavu v Brazílii byla současně zrušena imunita členů parlamentu, zatkla policie senátora Abela Chermonta a několik poslanců, jimž byla dokázána účast na komunistickém hnutí.

Dopisy.

Ze Straklova.

Dne 22. III. t. r. u nás se konala významná slavnost. Ten den byl námi věnován upomínce na dva slavné muže: Marš. J. Piłsudského a Presidenta Osvoboditele T. Masaryka. Po referátech „Wielki człowiek“, „Masaryk a čsl. zahraničí“ následovaly statní hymny, hudební skladby, případně recitace v polštině a češtině. Na zakončení členové naší sokolské jednoty utčili tyto slavné osoby holdem oddanosti. Této skromné slavnosti se zúčastnil pan referent bezpečnosti wa dubenského okresu. Nutno poděkovati našim hudebníkům smyčcového orchestru pod řízením p. Václ. Zeleného, kteří vždy s nevšední ochotou vycházejí vstříc našim organizacím a svou

vodu a řekl: „Raduj se, vzácný muži! Potěšitelou zvěst nesu ti od tvého syna Hasana. Mnoho krajů jsem procestoval, než přišel jsem do Beirutu, kde syn tvůj Hasan se uadil. Dům jeho stojí na bazaru, velbloudi jeho karavan. obtíženi drahocenným zbožím. projíždějí pouštěmi a oasami Arabie, a loď jeho, naplněná drahým kořením, houpají se na vlnách indického moře. On sám velké vážnosti požívá u svých spoluobčanů a iméno jeho nejprvnější v městě jest.“

I zaradoval se stařec a opět poslal věrného služebníka svého, řka: „Syn můj Hasan vždy nejchytřejším a nejobratnějším mezi bratry byl; radostí naplnil dneš srdce mé, neboť nověst jména jeho i ke mně došla. Jdi a rei jemu, ať vrátí se a ujme dědictví své!“

Služebník po dlouhé cestě došel bohatého města Beirutu. Přišel na pazar a vyhledav dům Hasanův, poklonil se synu svého pána až k zemi a pověděl mu, co otec jeho kázal mu říci.

I zasmušil se Hasan a sklonil nízkou hlavu. Po chvíli řekl služebníku otcov-

účastí jsou nápomocni k provedení užitečných podniků.

Stálý dopisovatel.

Spolkový věstník.

Seznam příspěvků a (dobrov. daně) práce na stavbu matičního domu v Omelanštině.

č.	Jméno a příjmení	Zl. gr.
1.	Josef Havlíček	30.—
2.	Josef Palla	156.—
3.	Josef Dražil	38.—
4.	Olga Šťastná	22.—
5.	Vladimír Masopust	30.—
6.	Efrosinije Krejbich	11.50
7.	Josef Málek	26.—
8.	Václav Kočka	33.—
9.	Antonín Bavr	30.—
10.	Václav Hlaváček	50.—
11.	Alois Bavr	20.—
12.	Vladimír Bavr	42.—
13.	Josef Pěnička	32.—
14.	Bohumil Pěnička s. Jos.	10.—
15.	Josef Pěnička I.	33.—
16.	Vladimír Anděl	30.—
17.	Bohumil Anděl	35.—
18.	Josef Plos	14.—
19.	Jan Plos	17.20
20.	Antonín Solar	37.—
21.	Vladimír Hamáček	25.—
22.	Josef Hamáček	13.—
23.	Josef Šťastný	28.—
24.	Antonín Nosek	8.—
25.	Emiljan Nosek	8.—
26.	Vladimír Květoň	23.—
27.	Václav Kratochvíl	18.—
28.	Vladimír Nesvarba	12.—
29.	Jan Květoň	26.—
30.	Emiljan Nesvarba	17.—
31.	Milij Hamáček	64.—
32.	Václav Kubišta	15.—
33.	Blažena Nosek	12.—
34.	Vladimír Kratochvíl	20.—

vu: „Pozdrav otce mého ode mne; ret můj z dálky líbá ruce jeho. Avšak řekni také, že přání jeho vyhověti nemohu. Ženu jsem pojal a obchod můj zkvétá. Necht' rodný statek náš dá nejmladšímu bratru Selimovi!“

A pohostiv bohaté sluhu otce svého a přichystav na dva koně vzácných darů pro otce, propustil jej v pokoji.

A opět minul rok a stařec čekal již netrpělivě zpráv o nejmladším synu svém. Stáří tížilo již nesnesitelně šiji jeho a cítil, že už dlouho nebude jísti dále ze svých pslem a skopovinu ze svých stád.

Ale přešly dny, a žádná zpráva nepřicházela. Tu vyslal stařec šest svých služebníků a řekl jim: „Jděte a nalezněte syna mého nejmladšího, ať vrátí se a ujme dědictví své. Dny mé jsou sečteny; rád potěšil bych srdce své prvé nežli umru.“

Po několika týdnech vrátili se služebníci tiše a zarmouceně do domu pána svého. A vůdce jejich pokloniv se starcovi, řekl: „Buď zdrav, pane náš, a neděs se zlé zprávy, již ti přinášíme. Již deset dnů byli jsme na cestě, když procházejíce palmovým

35. Vladimír Nosek	18.—
36. Emanuel Nosek	20.—
37. Bohumil Pěnička s. Vlad.	23.—
38. Antonín Drobny	30.—
39. Václav Liška	134.—
40. Václav Liška s. Václ.	5.—

(Pokračování.)

Valná schůze sokolské župy zahraniční.

Ve dnech 14. a 15. března se konala valná hromada župy Zahraniční. Sobotní odpoledne a večer byly vyplněny poradami náčelnictev mužů a žen, nácvikem slovenských prostných pro ženy a dorostenky a cvičením s kuželi, dále byly schůze starostů jednot a vzdělávacího sboru.

Druhý den bylo jednání v zasedací síni Národní rady československé za velké účasti zástupců zahraničních sokolských jednot, zástupců ČSO., Národní rady, Československého zahraničního ústavu, sokolských žup ochrany a čestných hostů.

Zprávy činovníků snesly bohaté doklady o práci sokolských jednot v cizině. Jednání valné hromady bylo velice živé a podávalo obraz neucházející a živelné síly zahraničních jednot i jejich činovníků. Některé stesky budou předneseny na příslušných místech. Život čl. zahraničních osad je namnoze velmi neutěšený a vzbuzuje pro blízkou budoucnost vážné obavy.

Starostou zvolen J. B. Zyka, jeho náměstkou J. Plánička, A. Smutný, A. Čada, náčelníkem F. Jiroutek, náčelníci E. Pelikánová, vzdělávatel V. Hamáček, jednatelem R. Frydrych.

Krásně vypravená výroční zpráva, obsahem bohatá, dává nahlédnouti do rozmanitého prostředí, v kterém naši zahraniční krajané žijí a pracují.

hájem, našli jsme mrtvolu mladého muže. Rty jeho byly bolestí strhány a oděv jeho rozdrán. Loupežníci přepadli nejmladšího tvého syna Selima a usmrtili jej na cestě k domovu. Allah tě posilni v hrozném tvém neštěstí!

To pověděv služebník, zahalil tvář svou a zamlel se. A stařec padl tvář na zemi a zaplakal usedavě:

„Tři syny jsem měl a nemám žádného. Kdo ošetří mě v starosti mé, kdo zatlačí oči mé, až zemru? Dva synové moji ve vážnosti jsou a bohatstvím oplývají a nedbají otce svého, a nejmladšího zločinná ruka zabila. Ó, kéž bych umřel, abych nemusil nesnesitelné břímě bolesti nésti!“

Avšak Azrael, anděl smrti, nevyslyšel prosby jeho. Ještě mnoho měsíců přelétlo mu nad hlavou prve než složil ji do hrobu, ježž dal vykopati na zahradě své ve stínu mohutné palmy.

Tak končí pohádka o bohatém starci a jeho synech. Trest Allahův stíhá každého, když pomíjející bohatství klade nad lásku, přátelství a poklady duše.

Zahraniční sokolstvo, třeba i na tisíce kilometrů vzdáleno, pracuje oddaně pro svůj národ a stát.

S nadšeným slibem státi věrně a za všech okolností při sokolském praporu byla valná hromada ukončena.

„Sokolský věstník.“

Zasláno.

V čís. 10. „H. V.“ neznámý pozorovatel z L. umístil dopis z Moldavy, v kterém opisuje spolkový život moldavský. Jelikož, tímto článkem n souhlasíme, prosíme onoho dopisovatele, aby toto svoje tvrzení (důvodnil a neskrýval se při tom za pseudonimem.

A. Hryzbil.

Ženská hlídka.

Žena ve Spojených státech.

Američanky jsou ve věcech hospodářských a věcech veřejného života mnohem dál, než ženy kdekoli jinde. Jako ve všech průmyslových státech vzrostl i ve Spojených státech velice počet žen hospodářsky činných a zároveň nabyly i jejich vliv neobyčejných rozměrů. Bude-li jejich vlivu přibývat dosavadním tempem, dostane se brzy veškerá moc ve věcech hospodářských do rukou žen. Americké ženy si dobývaly pomalu, krůček za krůček, přístup ke všem odvětvím, jež jim byla kdysi nepřístupna. Ještě v r. 1920 bylo největší procento všech žen činných pouze v domácnosti. Postupně si osvojovaly všechna odvětví a jejich kariéry se stávají čím dál tím znamenitější. Dnes nechybí ani diplomatek. Ve světové válce se dostávaly Američanky, podobně jako ženy ve všech zemích válkou postižených, do nejrůznějších, tak zvaných mužských povolání, z nichž po válce částečně odcházely, částečně v nich setrvaly a konkurovaly povážlivě mužům.

Dnes je ve Spojených státech asi šest tisíc novinářek, ženy jsou všude v důležitých státních úřadech, ve vládě jsou dva ženští členové. Téměř pětadvacet procent všech míst zaujmají ženy. Místa nabývají mnohem snadněji než mužští ucházeči. Podle výkazu veřejných a soukromých zprostředkovatelů práce najdou ženy práci třikrát snadněji než muži. V kruzích sociálně slabších jsou převážně výdělečně činní oba manželé. pro-

Dr. V. Krámský

v Zdobunově oznamuje váženým klientům, že od 22. března do 3. dubna t. r. nebude přijímat nemocné, poněvadž se zúčastní kursu pro dětské nemoci na klinice varšavské university.

V plné účtě oddaný
za Dr. Krámského.
A. Krámský.

tože výdělek mužů není dostačující.

Americké ženy se staly dnes už opravdovou finanční velmocí: Pětaosmdesát procent veškerých mezd a příjmů je vypláceno z jejich rukou. Překvapující výsledky jeví statistika, provedená kterousi ženskou organizací, pátrající po tom, jaký podíl mají ženy na národním jmění a příjmech.

Ženám patří čtyřicet procent pozemků, jsou majitelkami 44 procent všech akcií všeužitečných podniků a osmdesát procent životních pojistek, vydaných v celkové ceně sto miliard. Milionářek je skoro tolik jako milionářů a žen, majících milionové příjmy, je víc než mužů s milionovými příjmy. Ženám patří čtyřicet procent veškerého národního jmění a ačkoliv jsou ženy průměrně v lepších postaveních než muži, starají se muži o ženy, jak patrné z toho, že celých sedmdesát procent dědictví po mužích patří ženám, kdežto jenom 64 procenta žen činí dědičkami opět ženy.

Pronikání žen do všech povolání, touha po nezávislosti, pomoc skvěle organizovaných ženských sdružení finančně vlivných, to vše je v Americe tek vyvinuté že je nezadržitelné na postupu. Škoda, že snaha po nezávislosti, osobní volnosti a touha po samostatném výdělku, vedou tak často k uvolnění rodinných svazků.

Jaké následky bude mít stále vzrůstající finanční moc amerických žen, je otázkou budoucnosti.

Různé zpravy.

Šest princezen a jeden král.

Jediná věta v prohlášení anglického krále Eduarda VIII. sněmovnám, postála, aby sentimentální romantismus anglického národa se probudil, aby se již počalo hovořiti o jeho příštím sňatku. Dokonce v tisku zahraničním se octly již i obrázky jeho „příští“ nevěsty! — Eduard VIII. byl první, který se těmito zprávám vysmál, a jeho důvěrní přátelé ujišťují, že více než kdykoliv jindy je rozhodnut zamítnouti jakýkoliv diplomatický nebo politický sňatek, a že se chce nadále říditi toliko hlasem svého srdce. — Přes to vše však v kruzích blízkých Buckinghamskému paláci se tvrdí, že přes veškeré širné tvrzení se nedostává princezen, které by mohly přijíti v úvahu jako ucházečky o korunu královny Anglie a carskovny Indie. Seznam, pořízený dvorními hodnostáři, obsahuje jich šest: na prvním místě sličnou velkokněžnu Kyru, dceru velkoknížete Cyrila, pretendenta carského trůnu, princeznu Frederiku z Brunswick-Lüneburgu, princeznu Alexandrinu Dánskou a tři princezny: Irénu, Evženií a Katharinu Řecké, sestřenky to vévodkyně z Kentu. Ani jediné z šesti princezen není ještě ani sedmadvacet let a všechny jsou velmi hezké. — Avšak

v poselství Eduarda VIII. k sněmovnám je ještě jiné gesto, o kterém ku podivu jistý tisk v zahraničí pomlčel: a to, že král, prostudovav svojí civilní listu, navrhl, aby byla snížena o 2 miliony našich zlatých ročně! V obrovském anglickém rozpočtu tato částka je ovšem nepatrná, ale toto gesto, jež se stalo symbolickým v této době, získalo králi novou popularitu u všech Britů.

Co vydělala Amerika na světové válce.

Senátní komise ve Washingtoně, zabývající se vyšetřováním obchodu zbraněmi, zjistila na základě svědků, že 84 procenta válečného materiálu, který před vstupem Ameriky do světové války sp. jené mocnosti nakupovaly ve Spojených státech, dodával bankovní závod J. P. Morgana. Vyšetřujícímu výboru, byla předložena tabulka, z níž je patrné, že vývoz zbraní ze Spojených států stoupl ze 125,765.518 dolarů za poslední tři válečná léta na 2.187.317.039 dolarů od roku 1915 až 1917. Byl tedy za stejnou dobu sedmákrát větší.

Výbor se pak bankéře otázal, jaké bylo podle jeho mínění působení těchto obchodů na americký lid. Morgan odpověděl, že Američané si přáli těchto obchodů, že však nechťeli se pro ně pouštět do války.

Za povodní v Americe zahynulo 240 osob. — Za 400 milionů dolarů je škod. — 300 000 lidí bez přístřeší.

Bilance katastrofálních povodní ve 14 státech severoamerické Unie činí 240 mrtvých, 300.000 lidí bez přístře-

ší a 400 milionů dolarů škody. Červený kříž bojuje ve státech Pennsylvanie a západní Virginie proti tyfu a záškrtu. Ve státu Maine byl vyhlášen válečný stav. President Roosevelt odložil pod dojmem katastrofálních ztrát chystanou vyjížďku za rybolovem ve floridských vodách. Dle „Daily News“ vyplenily ženy a děti v Pittsburgu tržiště potravin. Při zakročení milice bylo 12 osob zraněno a četné osoby zadrženy. Také v Leetsdale u Pittsburgu bylo zatčeno pro plnění obchodů devět osob.

Žito, proso, oves.

Žito je obilnina poměrně mladá. Do Evropy ji přinesli Slované koncem doby bronzové a od Slované ji poznali také Germáni, takže žito bylo ve střední Evropě brzo hojně pěstováno. Množství obilí bylo nařezáno v sídlech z doby hallstattské (starší perioda doby železné asi mezi VI—V. stoletím před Kristem). Řekové žito pravděpodobně neznali a u Římanů vešlo ve známost až v době císařské, hlavně nás edkem vojenských výprav do Germánie. V době pozdního císařství římského bylo žito hojně vyváženo do jižních provincií. Císař Dioklecián (vládl r. 284—305 po Kr.) vydal r. 301 edikt, jímž byly určeny maximální ceny obilí a zde žito bylo zvané „centenum“ nebo „sicale“. Jedna z nejstarších obilnin je proso (*Panicum milliaceum* L.). Ve starověkém Řecku i v Itálii bylo proso pěstováno jen místy, hlavně na kaši a špatný chléb. V Číně rostlo od nepaměti. Židé proso pravděpodobně neznali a tak v Egyptě asi nebylo pěstováno. Nej-

mladší z obilnin je oves (*Avena sativa*). Starověcí národové jej asi znali jen málo, ačkoli někteří spisovatelé se o něm zmiňují. Plinius např. píše, že Germáni pěstují oves jako hlavní potravinu. První zbytky v Evropě nalézáme v kolových stavbách ve Švýcarsku a ve Francii až z doby bronzové, společně s pšenicí a ječmenem a proto se zdá, že objevuje později než žito, v Číně např. až v 5. stol. po Kristu.

Hospodářský zpravodaj.

Zrationalizovaná drůbeží farma.

Drůbeží farma v New Jersey zavedla racionální chov slepic. Každá slepice má svoji vlastní příhrádku, takže kontrola jejich nosnosti se tím značně zjednodušila. Každé vajíčko se ihned po snesení vykutálí do připravených košů. Ke každé kleci je připojen záznam, na jehož základě málo „výnosné“ slepice se nahrazují jinými. Celá farma zaujímá rozlohu půl aru. Poněvadž je v zimě vytápěná, slepice nepozorují změny ročních dob a nesou stále po celý rok. Vodu i potravu dostávají automaticky na každých 24 hodin. Dokonalá ventilační a hygienická zařízení udržují celou tuto farmu v dobrém zdravotním stavu. Tento způsob produkce vajec je tak racionální, že se tato farma podobá celé moderní továrně, přeměňující surovinu, zrní, v hotový výrobek, vajíčka.

Pokusy s kroužkováním větví bujně rostoucích málo úrodných stromů.

Doba jarní za plného toku mízy

Vstaň nevolníku, vzhůru, vstaň,
kládivo uchoť v tvrdou dlaň!
Prach poroby ti hryze plíce
ty nevrátíš se nikdy více —
prohrál jsi život svůj,
klň osud svůj...
Tys otrok jen a němý tvor,
dnes nad rakví ti pje sbor...
Vzírá se pouto, v tělo vrůstá,
svá uzavří již nemá ústa!
Kývá již na tě čas,
by skosil klas...
Sny mladosti své zapuď pryč!
Až nad hlavou ti šlehne bíč
vykřikne v duši bolest divá —
vyleje vše, co na dně skrývá
od nejdávnějších dob
až po ten hrob..!

Jeník: Až po ten hrob! Zpívejte druhové moji své žalné písně o ztraceném životě... mé sny o štěstí jsou navždy pohřbeny, odešla pohádka mého mládí... (Zpívá).

Ta pohádka životní moje i tvoje
prchla jak divé včel roje;
byla tak kratičká
byla tak chudičká...
Snad byl to jen
čarovný sen...
Pohádka má, ó, vrať se zpět,

a vytahuje medál).

Mařenka: Nějaký medál. To je divné.

Hroníček: Ukažte. Pravda, stříbrný medál. (Rozpomíná se). Ale stříbrný medál z našich mival pouze starý Jiří Dubina, děd Jeníkův. (Dubinová vyjde před dům a přihlíží).

Vomáčka: Je tam ještě něco v nádobě.

Kazbunda (vytahuje): Nějaké hodinky.

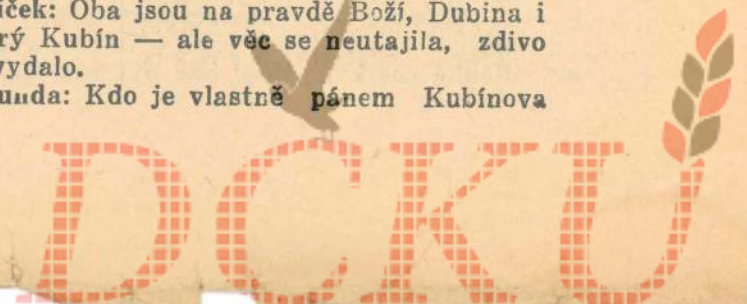
Hroníček (prohliží): Nu vždyť jsem si myslel, také Dubinovy. (Tukne se do čela). Ano, to bude ono! Dubina to cestou z Čech schoval se svými penězi a byl pak hanebně okraden.

Všichni (mimo Dubinové): Okraden? Ano okraden — a byl on nejbohatší mezi vystěhovalci. Tenkrát se tajně šušovalo o té krádeži, ale nemohlo se veřejně nic říci. Já měl stále podezření na Kubína, a nekla- mal jsem se.

Dubinová: Teď se mé tajemství odhaluje. (Vystoupí do popředí). Byla jsem tehdy malá holčice, dobře však pamatuji ten poplach, a ještě více životní bídu Dubinovu, který mi na rukou skončil.

Hroníček: Oba jsou na pravdě Boží, Dubina i starý Kubín — ale věc se neutajila, zdivo ji vydalo.

Kazbunda: Kdo je vlastně pánem Kubínova

jest příhodnou dobou k pokusům, jak přinutiti neplodný nebo máloplodný, bujně rostoucí strom k plodnosti. Jedním z nejosvědčenějších způsobů, který s dobrým výsledkem řadu let používám, jest kroužkování větví.

U způsobu tohoto docílil jsem u přirovnání s jinými mnohdy dosti násilnými prostředky (jako přisekávání hlavních kořenů — způsob to nejenom velice pracný, ale i příliš násilný) velice pozoruhodných výsledků a doporučuji jej ze zkušenosti každému aspoň na pokus a zkoušku na jedné nebo více větvích a dle výsledku ať každý učiní si úsudek sám.

Způsob tento ovšem vyžaduje jisté opatrnosti. Nutno ostrým nožem vyříznouti a sloupnouti docela ušounký proužek (prstýnek) kůry. Práce ta v dostatku mízy velice snadno se provádí takřka hračkou. Ušounký proužek kůry 3—4 milimetry široký se vyřízne a rána štěpařským voskem zatře. Do podzimu rána se obyčejně zacelí, že sotva dotyčné místo poznáme.

Podotýkám, že nutno zaříznouti mělce pouze do kůry u lýka, nikoliv do dřeva a ránu štěpařskou mastí potřít, jinak mohlo by se státi, že místo očekávaného výsledku větvěv by nám snadno uschla. Operaci provádějíme poblíže kmene nebo rozvětvení.

Při správném postupu jest výsledk jistý, bez škodlivých následků, jako se to stává při způsobech jiných, násilných. Rozšíř jest mnohdy oproti větvím nekroužkovaným na první pohled patrný a úroda jest mnohdy u přirovnání s jinými větvemi až troj-

násobná.

Podélné mělké zářezy do kmene nebo silných větví se též dobře osvědčují, kroužkování však je lepší.

V obou případech většina výživných látek zůstane zpět, strom zmírní vzrůst a nasadí na ovoce. Pokusy takové jsou pro každého milovníka ovocného stromu velice zajímavé.

Ranné brambory.

Ranných bramborů docíliti lze takto: Koncem března a nejpozději první dny dubna nakladou se zdravé sadčky do prostředně velikých květináčů, kde přikryjí se asi na dva prsty zemí, načez postaví se do kuchyně, nebo teplého pokoje, kde se mírně kropí a teprve, až zakoření, zalévají se více. Když vypučely kly, postaví se květináče ke světlu, nejlépe na okna, jež se nechají v pokoji otevřená. Kdo má pařeniště, vysadí je hned po 12 kusech do pařeniště, ale jinak počká, až venku nastane pohoda, což bývá někdy koncem března, jindy začátkem dubna a vysadí je na záhonek do volné půdy. Na noc a za mrazivých dnů je nutno je krýt. K tomu účelu ten, kdo nemá slaměných klobouků, udělá okolo záhonku dekový rám, na který lze naklásti desek a různých jiných příkrývek. Nejlepší kryt byla by ovšem okna, jež za nepohody by mohla zůstatí ležet a na noc by se na ně ještě daly desky a p.

Pěstování topinamburů.

Topinambury (židovské brambory) jsou rostliny podobné slunečnici, jejich

hlízy obsahují hojně bílkovin. Rovněž lodyhy a listy obsahují hojnost bílkovin a vitaminů. Topinambury daří se všude, i v místech, kde jiné rostliny se nedaří; vsazeny do pole, kde daří se prostřední žito, narostou až přes 3 m výšky. Sázeti se mohou kdykoli, nejlépe na jaře; sadba se provádí jako u obyčejných bramborů ač brázdy mohou být větší a hlubší. Do brázd vloží se sadba a na ni chlévský hnůj, jehož snesou víc, než obyčejné brambory.

Když vzklíčí 3—5 cm vysoko, je třeba pole dobře srovnati branami; zničí se tím plevel, rostlině dostane se světla, rozloží více spodních kořinek a zesílí. Když počnou rostliny řádkovati, protáhnou se plečkou neb motýčkou a pak se přihruňují; to třeba periodicky opakovati 3krát, což má za úkol podněcování k odnožování kořinek. Důležité jest ohrnovati brázdy do špičky (hřebínek) i k vůli hubení plevelů.

Topinambury vydrží mnoho let na místě; neobdělávají-li se však uvedeným způsobem, sklízě slabnou. Topinambury snesou i největší sucho i mokro, sázení lze provésti za mokra, ne však plečkování a teprve neohrnování.

Hovězí dobytek, koně i vepří rádi žerou topinambury zelené v říjnu a listopadu, je-li mírné počasí i v prosinci.

Topinambury rostou stále, dokud země kolem kořenů nezmrzne. Hlízy vybírají se až z jara v zemi nikdy nezmrznou; naproti tomu v podzim vybrané a na hromadě uložené shni-

94.

statku?

Hroníček: Kdo jiný než Jeník Dubina, jediný mužský potomek někdy majetného děda? Pojďme, oznámíme všecko úřadům!

Dubinová (klekne na koleno, Mařenka, hladí jí vlasy): Jeníku, synu můj.

— Opona. —

J E D N Á N Í V.

V trestanecké kolonii na Sibíři.

Vězení — prostá kovárna, uprostřed špalek, kladiva, kleště, něco železa, několik pout. V koutě na otepi slámy spí Jeník, přikován ke špalku na řetězi k noze.

V ý s t u p 1.

Dráb I.

Dráb I. (nese džbán vody a chleba): Aha, číslo 318 ještě se nevyhlízel ze včerejších knut, které utřil za svoji vzdorovitost. (Postaví jídlo na špalek). Však ty budeš koutí pouta pro jiné trestance nebo utržíš nepočítaných. Tady na Sibíři neděláme dlouhé caviky... Mohl bys být rád, že jsme

95.

tě sem dali do kovárny místo do olověných dolů. Tam bys svůj život dřívě prohrál. (Kopne do něho). Vstávej lenochu!

Jeník (pohne se): Oh, jak údy bolí...

Dráb I. Nařikáš, co? Každý den dostaneš svou porci dokud neukoveš řádná pouta, jako jsou takhle ta (Ukazuje).

Jeník (vstane): Opět nadešel den nového utrpení. Jak dlouho potrvá ten smutný, beznadějný život? Bože, dej mi síly, ať v tomto boji neklesnou.

Dráb I. Pobudeš si tady ještě dobrých 14 let, ač vydržíš-li to. Nemohu ti pomoci. Avšak, něčím přece. Kovář potřebuje pomocníka — dám ti k ruce chlapíka jako ďábla, včera ho sem přihnali z jiné kolonie. Na dvoře se chystá změna do olověných dolů, vyberu z řady toho chlapíka a přivedu ho sem. Nu, charašo, zatím posnídej, a pak se dáte oba do práce... (Odejde).

Jeník: Těžký život a smutný... Kdyby nebylo dobrého Nikifora Aleksejeviče, který mně sem do Sibíře z Kijeva dostavil, a sám pak službu dozorce v této kolonii přijal, nevím jak bych to vydržel. Nikifor mi ulehčuje jak může. Bůh mu to odplatí! (Napije se, vezme chléb). Chléb a voda! Chudá snídaně! (Snídá — zpěv trestanců za scénou).

